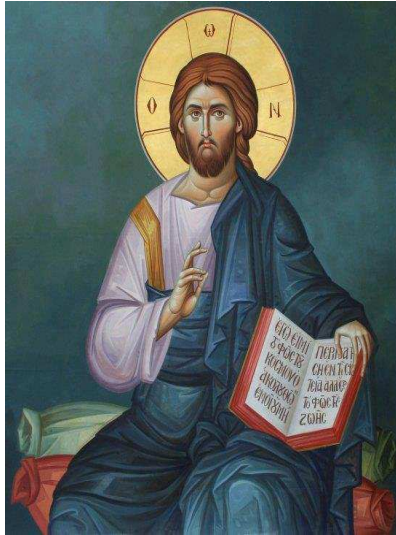

ΚΥΡΙΑΚΗ Β΄ ΤΟΥ ΛΟΥΚΑ

1) ΠΕΡΙ ΑΓΑΠΗΣ (απόσπασμα) Αγίου Νεκταρίου Επισκόπου Πενταπόλεως

- 2) Γνωρίζοντας και ερμηνεύοντας τη θεία Λειτουργία...
Σήμερα: Ακολουθία του Κραού - «Λειτουργία και χρόνος»

ΠΕΡΙ ΑΓΑΠΗΣ

Αγίου Νεκταρίου Επισκόπου Πενταπόλεως

(19^{ος} - 20^{ος} αιώνας, 1 Οκτωβρίου 1846 Σηλυβρία Α. Θράκης – 8 Νοεμβρίου 1920 Αθήνα)

(απόσπασμα)

Αγάπη! Θείο ιδίωμα, διότι ο Θεός είναι αγάπη. Γι' αυτό και όποιος μένει μέσα στην αγάπη, στο Θεό μένει και ο Θεός μένει σ' αυτόν. *Η αγάπη είναι αγαθή διάθεση της ψυχής, εξαιτίας της οποίας η ψυχή δεν προτιμά τίποτε άλλο πέρα από τη γνώση του Θεού.* Η αγάπη διδάσκει την τήρηση των θείων εντολών. Σαφές αποδεικτικό της αγάπης μας προς το Θεό είναι η τήρηση των θείων νόμων Του. Η αγάπη προς το Θεό, οδηγεί στην τήρηση των εντολών, που μας οδηγούν κι αυτές στη γνώση του Θεού.

Αρκεί να υπάρχει το κόσμημα της αγάπης για να μας δείξει τον ακριβή μαθητή του Χριστού. Γιατί ο ίδιος ο Χριστός έλεγε ότι απ' αυτό θα αναγνωρίζονται όσοι είναι μαθητές Του: *αν αγαπούν ο ένας τον άλλον.* Ωστε, αυτό είναι το μεγαλύτερο σημάδι απ' όλα, μέσω του οποίου αναγνωρίζεται ο γνήσιος μαθητής του Κυρίου.

Αγάπη, το εξαιρετικό αγαθό, το κατεξοχήν γνώρισμα των μαθητών του Χριστού. Αυτή είναι φύλακας και συνεργός και όλων των άλλων αρετών. Και όπως τα δεσίματα συγκρατούν τις οικοδομές, έτσι κι αυτή οδηγεί στην τελειότητα και συγκρατεί τα μέλη του σώματος. Πάντα εκείνη, όταν είναι παρούσα, τα συσφίγγει, όταν λείπει διαλύονται ή ελέγχονται ως προσποιητά και κενά.

Η αγάπη ουδέποτε μειώνεται κι αν ακόμη οι άλλοι επαναστατούν κι αν μάχονται και ζητούν τα πρωτεία κι αν τους εξερεθίζει ο φθόνος κι αν «χειρῶν ἄρχωσιν ἀδίκων», κι αν φέρουν τα πάντα κάτω, η αγάπη που εδραιώθηκε στην αρετή ουδέποτε εκπίπτει.

Θ Θεός που αποκαλείται Αγάπη, δε νοείται σαν ένα απλό συναίσθημα, αλλά είναι ο ίδιος κατ' ουσίαν Αγάπη, αγαπάει τα δημιουργήματά Του και τα φροντίζει.

Κυριακή Β' του Λουκά

Η αγάπη του Θεού ξεπερνά με το παραπάνω κάθε άλλη μορφή αγάπης. Όχι απλά προνοεί για μας, αλλά και με θείο έρωτα, έρωτα ανερμήνευτο, έρωτα δίχως πάθος μεν, αλλά θερμότατο, εντονότατο, γνήσιο, ατέλειωτο που να μην μπορεί κανείς να τον σβήσει.

Τι δεν έχει κάνει ο Θεός για μας; Έκανε τον κόσμο φθαρτό για μας, αλλά και άφθαρτο πάλι για μας· παραχώρησε να κακοποιηθούν οι προφήτες για μας, τους έστειλε σε αιχμαλωσία για μας, τους άφησε να καούν στο καμίνι για μας. Προφήτες και Αποστόλους τούς προόρισε για μας. Το Μονογενή Του για μας Τον παρέδωσε και το Διάβολο για μας τον κολάζει.

Για την κατεφθαρμένη φύση μας «ό Λόγος σὰρξ ἐγένετο καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν» (Ιω. α' 14). Στο Σταυρό έπαθε Αυτός που δεν είχε κανένα πάθος. Πάνω στο θάνατο πάτησε η ζωή. Στον Άδη έλαμψε το φως. Αυτούς που εξέπεσαν ανόρθωσε η Ανάσταση. Απέστειλε πνεύμα υιοθεσίας, διένειμε χαρίσματα, υποσχέθηκε στεφάνια και τόσα άλλα που δεν είναι εύκολο να απαριθμηθούν.

Θ Θεός, δε γίνεται Θεός όλων, αλλά αυτών που έχουν εξοικειωθεί μαζί Του με την αγάπη. Διότι η αγάπη είναι σύνδεσμος τελειώσεως και δημιουργός κάθε αρετής.

Η αγάπη δεν είναι ανθρώπινα λόγια και νοήματα, ούτε απλά προσφωνήσεις και χαιρετισμοί, αλλά φροντίδα φανερή με έργα· να απαλύνεις τη φτώχεια, να βοηθάς τον ασθενή, να γλιτώνεις από τον κίνδυνο όποιον κινδυνεύει, να συμπαραστέκεσαι στη δύσκολη περίπτωση, να κλαις μετά κλαιόντων και να χαίρεσαι μετά χαιρόντων.

Αυτός που αγαπάει το Θεό, επειδή έχει ξέχειλη την καρδιά του από τη θεία αγάπη, αγαπάει τους εχθρούς του, ευλογεί αυτούς που τον καταριούνται, φέρεται ωραία σε όσους τον εχθρεύονται και προσεύχεται γι' αυτούς που τον μισούν και τον καταδιώκουν.

Η απόδειξη και η ενέργεια της τέλει αγάπης προς το Θεό, είναι η γνήσια αγαπητική διάθεση προς τον πλησίον. Όπως Εκείνος θυσιάσε για μας τη ζωή Του, έτσι κι εμείς οφείλουμε να διαθέσουμε τη ζωή μας υπέρ των αδελφών μας.

Η αγάπη θα μας οπλίσει με παρρησία την ημέρα της Κρίσεως
Αγίου Νεκταρίου Πενταπόλεως, απόσπασμα από το κεφάλαιο 'Περί αγάπης', 'Γνώθι σαυτόν'
Κυριακή Β' του Λουκά

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Λουκ. στ' 31 - 36)

Ἔιπεν ὁ Κύριος· Καθὼς θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοίως. Καὶ εἰ ἀγαπᾶτε τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς, ποία ὑμῖν χάρις ἐστί; καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ τοὺς ἀγαπῶντας αὐτοὺς ἀγαπῶσι. Καὶ ἐὰν ἀγαθοποιῆτε τοὺς ἀγαθοποιῶντας ὑμᾶς, ποία ὑμῖν χάρις ἐστί; καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ τὸ αὐτὸ ποιοῦσι. Καὶ ἐὰν δανεῖζητε παρ' ὧν ἐλπίζετε ἀπολαβεῖν, ποία ὑμῖν χάρις ἐστί; καὶ γὰρ ἁμαρτωλοὶ ἁμαρτωλοῖς δανεῖζουσιν ἵνα ἀπολάβωσι τὰ ἴσα. Πλὴν ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν καὶ ἀγαθοποιεῖτε καὶ δανεῖζετε μηδὲν ἀπελπίζοντες, καὶ ἔσται ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς, καὶ ἔσεσθε υἱοὶ ὑψίστου, ὅτι αὐτὸς χρηστός ἐστιν ἐπὶ τοὺς ἀχαρίστους καὶ πονηροὺς. Γίνεσθε οὖν οἰκτίρμονες, καθὼς καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν οἰκτίρμων ἐστί.

83 · 88

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΤΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΗΣ ΠΕΡΙΚΟΠΗΣ

Ἔιπε ὁ Κύριος: «Ὅπως θέλετε νὰ σας συμπεριφέρονται οἱ ἄνθρωποι, ἔτσι ακριβῶς νὰ συμπεριφέρεστε κι εσεῖς σ' αὐτούς. Γιατί, ἀν ἀγαπᾶτε αὐτούς που σας ἀγαποῦν, ποια εὐνοια περιμένετε ἀπὸ τὸν Θεό; Ἀφοῦ καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀγαποῦν αὐτούς που τους ἀγαποῦν. Κι ἀν κάνετε καλὸ σ' αὐτούς που σας κάνουν καλὸ, ποια εὐνοια περιμένετε ἀπὸ τὸν Θεό; Καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ τὸ ἴδιο κάνουν. Ἀν δανεῖζετε σ' ὅσους ἐλπίζετε νὰ σας τα ἐπιστρέψουν, ποια εὐνοια περιμένετε ἀπὸ τὸν Θεό; Καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ δανεῖζουν στους ὁμοίους τους γιὰ νὰ τα πάρουν πίσω. Ἀντίθετα, εσεῖς ν' ἀγαπᾶτε τους ἐχθροὺς σας, νὰ κάνετε τὸ καλὸ καὶ νὰ δανεῖζετε, χωρὶς νὰ περιμένετε νὰ πάρετε πίσω τίποτα. Ἐτσι, ὁ Θεός, που εἶναι καλὸς ἀκόμα καὶ με τους ἀχαρίστους καὶ τους κακοὺς, θα σας ἀνταμείψει με τὸ παραπάνω καὶ θα σας κάνει παιδιὰ του. Νὰ εἴστε λοιπὸν σπλαχνικοί, ὅπως σπλαχνικὸς εἶναι κι ὁ Θεὸς Πατέρας σας». (ΕΚΛΟΓΑΔΙΟΝ)

ΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΣ ΚΑΙ ΕΡΜΗΝΕΥΟΝΤΑΣ ΤΗ ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ...

«Αναγκάϊον μαθεῖν τὸ θαῦμα τῶν μυστηρίων τί ποτέ ἐστι, καὶ διατί ἐδόθη καὶ τίς ἡ ὠφέλεια τοῦ πράγματος» (Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος)

ΣΗΜΕΡΑ: ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΚΑΙΡΟΥ - «λείπουρία καὶ χρόνος»

Τοῦ δὲ καιροῦ ἐπιστάντος ὁ ἱερεὺς καὶ ὁ διάκονος ἐξέρχονται τοῦ ἱεροῦ Βήματος, καὶ ποιήσαντες μετάνοιαν πρὸ τοῦ ἀρχιερατικοῦ θρόνου, ἔρχονται ἔμπροσθεν τῆς Ὁραίας Πύλης καὶ προσκυνοῦσι τρις λέγοντες ἕκαστος καθ' ἑαυτόν:

Ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ ἐλέησόν με.

Εἶτα λέγει ὁ διάκονος χαμηλῇ τῇ φωνῇ:

Εὐλόγησον Δέσποτα.

Ὁ ἱερεὺς: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε· νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ διάκονος: Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς: Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι. Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε...

Ὁ διάκονος: τὸ Τρισάγιον. Μετὰ δὲ τὸ Πάτερ ἡμῶν ὁ ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία...

Προετοιμασμένοις πνευματικὰ καὶ σωματικὰ ὁ λειτουργὸς περιμένει νὰ ἐρθεῖ ὁ καθορισμένος καιρὸς τῆς θείας Λειτουργίας. Ὅταν δὲ ἐρθεῖ [τοῦ δὲ καιροῦ ἐπιστάντος], μαζί με τὸ διάκονο «παίρνει καιρό».

«Καιρὸς» λέγεται *μια σύντομη ακολουθία που γίνεται μπροστά στην Ὁραία Πύλη*. Ἡ ακολουθία αὐτή εἶναι ὁ προάγγελος τῆς θείας Λειτουργίας καὶ συμβολίζει τὸν «καιρὸν... τῆς Χριστοῦ πρὸς ἡμᾶς ἐπιδημίας» (Γερμανὸς Κωνσταντινουπόλεως, *Μ. 98, 401 Α*). Με τὴν ακολουθία αὐτή ἡ αγία Ἐκκλησία μᾶς υπενθυμίζει ὅτι «πεπλήρωται [=συμπληρώθηκε] ὁ καιρὸς καὶ ἤγγικεν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ» (*Μάρκος 1, 15*). Ἔτσι μᾶς προετοιμάζει γιὰ τὴν υποδοχὴ τοῦ βασιλέως Χριστοῦ καὶ γιὰ τὴ συμμετοχὴ μᾶς στὸ δαίπνο τῆς Βασιλείας Του.

Σε *μια* ὀρισμένη στιγμή τῆς Ἱστορίας, «ὁ Ἄναρχος ἄρχεται καὶ ὁ Λόγος σαρκοῦται». Ὁ Παλαιὸς τῶν ἡμερῶν ἐρχεται στὸν κόσμο καὶ ἀνακαίνιζει τὰ πάντα. *Καὶνὴ βιοτὴ, καὶνὴ βασιλεία*

Κυριακὴ Β' τοῦ Λουκά

καινός χρόνος. Μέσα στον ανακαινισμένο χρόνο ζούμε το καινό Γεγονός: **τη νίκη της Αγάπης πάνω στο χρόνο και το θάνατο.**

Ύστερα από την Ανάσταση του Χριστού *αντί του θανάτου* πολιτεύεται η Ζωή και *μέσα στο χρόνο* πολιτεύεται η Αιωνιότητα. Αυτή τη νίκη του Χριστού γιορτάζουμε με τη θεία Λειτουργία. Γιατί η θεία Λειτουργία είναι *ένα διαρκές πάσχα*: «*ἀεὶ πάσχα ἐστίν*» (ιερός Χρυσόστομος *Μ. 62, 530*). Γι' αυτό και η κατ' εξοχήν ημέρα του Ευχαριστιακού Μυστηρίου είναι *η ημέρα της Αναστάσεως του Κυρίου, η Κυριακή*: Η ημέρα που συμβολίζει την κατάλυση του χρόνου, γιατί είναι ταυτόχρονα η π ρ ώ τ η ημέρα της δημιουργίας και η Ο γ δ ό η, η «*ἀνέσπερος καὶ ἀδιάδοχος καὶ ἀτελεύτητος ἡμέρα*» (μέγας Βασίλειος *Μ. 29, 52 Α*).

Γύρω από την Τράπεζα της Ζωής «*ἡμέραν καινουργοῦμεν σωτήριον*» (Ιωάννης Δαμασκηνός, *ΕΠΙ σ. 212*). Η ημέρα της θείας Λειτουργίας είναι *η ημέρα της Βασιλείας που «έρχεται καὶ νῦν ἐστι»* (Ιωάννης 4, 23). Γιατί μέσα στη θεία Λειτουργία *ζούμε τα παρελθόντα και απολαμβάνουμε τα μέλλοντα.*

Με τη θεία Λειτουργία έρχεται μπροστά μας το πάσχα του Κυρίου, οι διαφορετικοί καιροί συγκεντρώνονται σε ένα χρονικό σημείο, καταργούνται οι διαστημικές αποστάσεις. Τα πάντα **σ υ ν ἄ γ ο ν τ α ι** επί το αυτό και, αφού δεχθούν το Φως το αληθινό, απλώνονται «*οὐ πανταχοῦ τῆς οἰκουμένης μόνον, ἀλλὰ καὶ πανταχοῦ τοῦ αἰῶνος*» (Χρυσόστομος, *Μ. 55, 203*).

(από το κεφάλαιο «ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ» του βιβλίου «**Ἡ ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ** – Σχόλια του Ιερομονάχου Γρηγορίου», εκδ. Περιοδικό «Σίναξη», Αθήνα 1982)

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

1) ἁ ἹΕΡΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ἁ

Τη Δευτέρα 30 Σεπτεμβρίου 2013, 8:00μ.μ. - 12:30π.μ. **Ιερά Λειτουργία** στο Ναό μας, επ' ευκαιρία της συνάξεως της Υπεραγίας Θεοτόκου της Γοργοεπηκόου. Θα ψάλλει Βυζαντινός χορός.

2) ἁ ἁ ἁ ἹΕΡΟ ΕΥΧΕΛΑΙΟ ἁ ἁ ἁ ἁ

Την Τετάρτη 2 Οκτωβρίου 2013, 6:30μ.μ. **Ιερό Ευχέλαιο** στο Ναό μας.

3) ἁ ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΠΑΡΕΚΚΛΗΣΙΟΥ ἈΓΙΟΥ ΘΩΜΑ ἁ

Δευτέρα 7 Οκτωβρίου 2013, *την επόμενη ημέρα της μνήμης του Αγίου* **Αποστόλου Θωμά, 7:00 - 10:00π.μ. Ὁρθρος & Πανηγ. Θ. Λειτουργία.**

ΧΑΡ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ & Α. ΚΟΥΜΠΗ, ΜΑΡΚΟΠΟΛΟΥ ΜΕΣΣΟΓΙΑΣ Τ.Κ. 19003, ΤΗΛ. ΚΑΙ FAX: 22990 40040, e-mail: ag.nikolaosmark@yahoο.gr, ΊΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΝΑΟΥ: www.agnikemark.gr

Κυριακή Β' του Λουκά